

DEFEND
U.S. CONGRESS

TERMINATE
TERMINATOR

Efficiëntie is dictatuur: 3e Alternatieve Boekenbeurs in Gent, 29 maart 2003

Hans Mortelmans, Amsab

Voor de derde keer had Amsab een plaatsje op de Alternatieve Boekenbeurs in Gent; we waren er dus bij van in het begin. De beurs vormt een internationaal forum voor kritische en tegendraadse publicaties, die je moeilijk, of helemaal niet in de commerciële boekhandels of antiquariaten vindt.

Het initiatief heeft op het eerste gezicht een wat gespleten opzet. Je vindt er stands van uitgevers, boekhandels en instituten die zich specialiseren in historische anarchistica. Maar evenzeer is dit evenement een trefpunt voor de 'levende actie'. De oude garde is goed vertegenwoordigd: Bakoenin, Kropotkin, De Ligt, de Spaanse anarchisten, de provo's... De nieuwe voortrekkers zijn bekend: Naomi Klein, Naom Chomsky, en de man van de daad José Bové. Maar verder wordt de rode draad een kluwen. Via de talloze brochures vernemen we waartegen de bewegingen zich verzetten: contre, against, gegen, no pasaran,... wie steeds ja knikt, leeft niet echt!

Een lezing die ik voor geen geld wil missen is *Brassens libertaire*. Prof. Marc Wilmet ontdekte jaren geleden dat we het non-conformisme van de chansonnier heel letterlijk moeten nemen. In zijn jeugd, vlak na WO II, was Brassens militant en polemist van het anarchistische orgaan *Libertaire*. De bundeling van deze vergeten artikels liet lang op zich wachten omdat de nabestaanden van Brassens geen smet op zijn blazoen wilden. Maar wie Brassens een tedere troubadour vindt, heeft niet aandachtig geluisterd. Hij begon trouwens zijn carrière met de grimmige mededeling "*Je suis de la mauvaise herbe.*" Na de lezing, rond 16 uur, zijn ze eindelijk in grote getale opgedaagd, de punks: mooie jonge mensen die zich met overgave lelijk maken, maar het lukt niet. Ze nestelen zich consequent, samen met hun honden, midden op het gangpad van 'hun' boekenbeurs. Deze zelfverkleerde distels van de maatschappij, ze hebben mijn volle sympathie. Fris gewassen en monter is de jeugd wanneer zij naar het front marcheert! De grote ideologische trekken van deze actiegroepen zijn niet makkelijk te doorgronden, we herkennen hen aan hun daden: krakers, dierenbevrijders, Lappersforters, milieuactivisten... Maar zelfs rustig neergezeten vormen zij een beweging, ze lokken reactie uit, gewoon door er te zijn. Het zijn niet de opvolgers van Kropotkin, neen, eerder de kleinkinderen van Charles Baudelaire, die door Parijs flaneerde met prachtige lange, groene haren.

En dan schiet er mij een ander vers van Brassens te binnen:

"Mais les braves gens n'aiment pas que l'on suive une autre route qu'eux."